Γράφει ο Παναγιώτης Ξοπλίδης

Σε μια περίοδο όπου οι ειδήσεις που έρχονται από την Αλβανία αφορούν συνήθως εθνικισμούς, αλλαγές συνόρων και ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς, μια “μικρή” είδηση δεν πρέπει να μείνει απαρατήρητη.

Στη γειτονική χώρα βρίσκεται ακόμα σε εξέλιξη ένα μεγάλο φοιτητικό κίνημα, το οποίο έχει ήδη πετύχει πολύ σημαντικές νίκες, όπως η υποχώρηση της κυβέρνησης σε πολλά αιτήματα των φοιτητών (πχ η επιβολή προστίμων σε περίπτωση επανεξέτασης κ.α.).

Αν και το κίνημα τις τελευταίες εβδομάδες βρίσκεται σε υποχώρηση λόγω και της εξεταστικής περιόδου, ο αναβρασμός στα αλβανικά πανεπιστήμια συνεχίζεται με επιμονή στο σύνθημα **“Καμιά Διαπραγμάτευση”,** με στόχο την πλήρη επιβολή όλων των αιτημάτων του κινήματος.

Όμως, μέσα από ένα τέτοιο κίνημα ξεκινούν και πολύ ευρύτερες διεργασίες σε μια χώρα με εξαιρετικά αδύναμες πολιτικές και συνδικαλιστικές δομές.

Στην Αλβανία το εργατικό κίνημα είναι πρακτικά ανύπαρκτο και στο βαθμό που υπάρχει, λειτουργεί απόλυτα ενσωματωμένο στα δύο μεγάλα κόμματα που εναλλάσσονται στην εξουσία.

Την ίδια στιγμή η μεγάλη πλειοψηφία των Αλβανών φοιτητών είναι παράλληλα και εργαζόμενοι, καθώς αδυνατούν να πληρώσουν το δυσβάσταχτο κόστος σπουδών σε δημόσια και ιδιωτικά πανεπιστήμια.

Οι περισσότεροι από αυτούς εργάζονται σε **call centers,** έναν κλάδο με μεγάλη ανάπτυξη στην Αλβανία καθώς οι εργασιακές συνθήκες (μισθοί, ασφάλιση, ωράρια) είναι μεσαιωνικές και πολλές εταιρίες από χώρες της ΕΕ έχουν μεταφέρει εκεί τις δραστηριότητες τους.

Μεταξύ αυτών ιταλικές και ελληνικές επιχειρήσεις καθώς οι φοιτητές έχουν γνώση των αντίστοιχων γλωσσών και λειτουργούν ως πάμφθηνο εργατικό δυναμικό.

Πριν μερικές μέρες και εν μέσω της φοιτητικής εξέγερσης, ιδρύθηκε ένα νέο Σωματείο, η **“Αλληλεγγύη”,** με στόχο να συμπεριλάβει όλους τους εργαζόμενους του τομέα των call centers της Αλβανίας.

Την πρωτοβουλία πήραν ακτιβιστές φοιτητές που εργάζονται σε αυτές τις επιχειρήσεις, αλλά αγκαλιάστηκαν και από άλλους εργαζόμενους. Για πρώτη φορά στην χώρα ιδρύεται ένα τέτοιο σωματείο, ακηδεμόνευτο από τα κόμματα εξουσίας και με πρόταγμα την **οργάνωση της εργατικής τάξης σε πραγματική αγωνιστική, ταξική κατεύθυνση.**